

לע"נ הבחור היקר והאהוב נוי ז"ל בן אירית ואשר כהן

ליבות וזכות
מרב הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

תפארת נוי

יו"ל ע"י עמותת "תשובה באהבה" ארגון לקירוב רחוקים ואהבת ישראל לקירוב הגאולה

מאת הרב דוד פרויף שליט"א
המאמר מוקדש לע"נ שושנה בת רבקה ז"ל

איזו מילה יוצאת מפינו הכי הרבה פעמים במשך חיינו?

לחבר קרוב או אפילו לסתם אדם ברחוב, ללא רצון או כוונה לקבל צל"ש (ציון לשבח או צלחת שעוית...) או כל טובת הנאה אחרת, אלא רק להשפיע בכוונה טהורה ואמיתית! הרי שהעולם היה נראה אחרת לגמרי, ולמושג צער וייסורים לא היה מקום בלקסיקון כלל וכלל, משום שהדבר היחיד שמביא את הייסורים הוא "החיסרון", היינו "הרצון לקבל" (משום שרק כאשר חסר לאדם משהו הוא טובל, כגון: אדם המקנא בחברו שקנה רכב חדש ונוצץ, סיבת הקנאה משום שחסר לו כזה רכב. או אדם שמכור לעישון, אם לא פעם יתקע ללא סיגריה, הוא לא יהיה רגוע באותם רגעים וקל וחומר שלא יהנה עד שישיג סיגריה, לעומת אדם שלא מעשן איז לא חסר לו אותו החיסרון, ולכן יכול להנות יותר. וכן בשאר התאות, ופשוט).

ורק לפני כשבוע כשהגעתי למאפייה מסויימת כדי לקנות לחמניות, היו חסרים לי 4 שקלים, וליקטתי אותם משקית של עשרות אגורות ששכנה ברכיב כבר כמה חודשים... אך כשהגעתי למוכר, הוא סרב בתוקף לקחת ממני את הכסף, בטענה שהוא לא אמור לקבל כאבי גב בגלל הכסף הקטן הזה... לאחר שהתאכזבתי לגלות שהוא לא מתבדה, ניסיתי את מזלי לבקש ממנו לשלם יותר מאוחר, אך הוא המשיך לסרב, בטענה שהוא לא בעל הבית... ניסיתי לדבר על ליבו שזה דחוף לי מאוד ושיעשה לפנים משורת הדין, אך נתקלתי בפנים חתומות. ניסיתי לחזור יותר עמוק לליבו, בטענה שיש בנינו הרבה מכה משותף כגון: שנינו אחים יהודים, עם כפיפה, זקן וציצית... אך הוא המשיך במרוי ולא פתח את ליבו, החלטתי לנסות עם נשק יותר משובל... ושאלתי: אם הייתי הבן שלך, האם לא היית מוכן להקריב עבורי ו"לסחוב" כמה גרמים כדי שלא אצטער? בבקשה תחשוב לכמה שניות שאני הבן שלך ואני לא יבקש ממך כסף, אלא אתן לך... כנראה שזה היה יותר מידי בשבילי... הוא לא הסכים, והכריז שמעתה הוא לא מנהל עימי דו שיה, ואם אמשיך לדבר אולי האויר ישמע אותי... את האמת שלא ניסיתי לדבר עם האויר...

בוודאי שאדם זה הוא דוגמא קיצונית ובלתי נורמאלית, אך פשוט לי שבוורא עולם שלח אותי אליו, כדי לטפל בעצמי! ולכן דפדפתי לפרשת יתרו, וראיתי את ההבדל העצום בין יתרו הגוי של פרשתו שכל כולו "רצון לקבל", לבין יתרו הגר המשובח "בפרשת יתרו", שעל פי הפסוקים החל לעסוק ב"רצון להשפיע", בכך שהתבונן וראה את משה כורע תחת הנטל של בית ההוראה הראשון בעולם, וכדי שהמפעל האדיר של הפצת התורה לא יבול חלילה ביחד עם משה, מיד נתן לו עצה מיוחדת, להציב שופטים ושרים א. עשירים (כדי שלא יחניפו וכידור פנים). ב. אנשי אמת (שיהיו דבריהם נשמעים). ג. שנאי בצע (ששונאים את ממונם בדין) (ע"פ רש"י). כדאי לעיין בפסוקים ולהיווכח שיתרו עוסק בהשפעה ונתינה, ונתן עצה מדהימה שמצילה את עם

לאחר שהתורה מתארת את תחילת השעבוד במצרים, לידת וגדילת משה רבנו ע"ה, מספרת התורה על בריחתו הדרמטית של משה ממצרים למדיין. כשהגיע משה למדיין ראה את ההתנכרות של אנשי מדיין כלפי בנות יתרו, והושע אותן מידם, וכשגילה יתרו שמהירו בנותיו לחזור לבית, שאל אותן מה יום מיומם, ואלו ענו לו "איש מצרי הצילנו". כשהבין יתרו שמדובר באדם ששווה להתעסק איתו, שלח את בנותיו לקרוא מיד "לאיש המצרי" וכך אמר: ויאמר אל בנותיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם. לכאורה על פניו נראה שכל מטרתו הייתה לדאוג לאיש המצרי, אך רש"י מגלה שמטרתו הייתה טובתו האישית גרידא וכך פירש רש"י: ויאכל לחם - שמה ישא אחת מכם (וכמו שנאמר בבוטפיר "כי אם הלחם אשר הוא אוכל" - באשתי ט' שהשאיר בביתו את הלחם - היינו אשתו, עיי"ש).

יתרו מגלם לנו חלק מאוד מוכר באישיותנו, והוא: 'הרצון לקבל' (ע"פ הגדרת בעל הסולם ז"ע), ופירושו: כל אדם נולד עם אהבה עצמית ברמה הגבוהה ביותר, שבאופן טבעי, גורמת לו לרצות שיהיה לו הכי נוח בעולם, ושכל העולם ישירת אותו ויכבד אותו וכי... כידוע לכל אחד מאיתנו... לדוגמא; לפני כחודש שוחחתי עם עלם חמודות מתמודד, ותוך כדי שיחה אמרתי לו: 'אני אוהב אותך מאוד!' הוא הדהים אותי בתגובתו ואמר: 'כן, גם אני אוהב מאוד את עצמי...' ולא פלא שבדיוק ומצאו, שהמילה שהאדם אומר במשך חייו הכי הרבה פעמים היא: 'אני', והסיבה כמובן משום שהאדם אחוז בעצמו ברמה גבוהה מאוד. ושמעתי פעם בשם אדם גדול ומבין בתורת הנפש, שהאדם בטבעו ובתוך תוכו, בנבכי התת מודע, לא אכפת לו שכל העולם יחרב (ח"ו), והעיקר שיהיה לו טוב וכיף... (נתן זה נמצא אי שם בוכרני, לא מחייב שהוא מדויק וממקור מוסמך, אשמח להתערוך...)

ועיקר עבודתו של האדם בעולם הזה, להידמות לבורא עולם (המילה אדם היא גם מלשון 'אדם' לעליון) שאין בו חסרון וממילא אין לו 'רצון לקבל', כי אין לו מה וממי לקבל... אלא הנהגתו יתברך בבחינת ה'רצון להשפיע' הגדול ביותר, דהיינו - לתת ולהשפיע שפע של תועלת, ללא כוונת רווח והנאה כלל ועיקר.

ובאמת אם נתבונן, נגלה שכל הייסורים של האדם מגיעים בעקבות ה'רצון לקבל' שמסחית את דעתנו ממטרת בריאתנו, ומציק לנו ללא הרף, הן בשלום בית, הן בחינוך ילדים, ובשאר החלקים הגורליים והקריטיים בחיינו הפרטיים והכלליים. שהרי אם נחשוב לרגע נגלה כמה מוצלח ומושלם שלום הבית שלנו כאשר אנו עוזרים לגברת ללא אינטרס אישי, אלא נטו כדי שיהיה טוב רק לה. וכן איך היה נראה העולם שלנו אם היינו מסייעים

לפני כשנתיים הגיע אליי חתן, בבקשה שאדריך אותו לקראת חתונתו. מאחר שחבריו החתנים קיבלו ממני הדרכה ו"שכחו" לשלם, דרשתי ממנו תשלום מראש, לא לפני שהסברתי לו שאני חושש שגם הוא "ישכח" לשלם כמו חבריו... הוא אמר לי שחבריו ממש לא בסדר והם גורמים לו לבחילה... ובאותה נשימה ביקש לשלם בשיעור האחרון, מכיון שהוא צריך להתארגן, אני הסכמתי בהסתמך על כח הסברה שהוא לא יעשה כמעשי חבריו, מאחר שלא ירצה לגרום בחילה לעצמו... לצערי כח סברתי לא היה יפה, והחתן הכמעט מפואר "שכח" לשלם, וכנראה שגם שכח לקבל בחילה...

במשך השנתיים האחרונות השתדלתי שלא לפגשו פנים מול פנים כדי לא לביישו, וכשבכל זאת נפגשו פנינו, עשיתי עצמי כאילו שכחתי שהוא התחתן, וכאילו הוא לא שכח לשלם... והוא זרם איתי ממש יפה... (וכמו שלמדנו בגיליון הקודם שהפרנסה קבועה מראש מתי יגיע ובאיזו צורה, ממילא לא היה צנין לדאוג לגבי התשלום)

לפני כשבועיים נסעתי ברכבי, ולפתע ראיתי את החתן מעשן להנאתו סיגריה ארוכה, תוך כדי שיחת טלפון ספק זועמת ספק עניינית, ומכיון שעיינינו נפגשו זו בזו, נופפתי בידי לשלום, וסחטתי את דוושת הגז לשנייה כדי לא להביכו... אך הוא מיד ניתק את הטלפון, זרק את הסיגריה, ורדף אחר רכבי וצעק תעצור! תעצור!

נסעתי לאחור כדי לא להכביד על ראותי המתנשפות, פתחתי את החלון כדי לשמוע מה בפיו, אך הוא מבלי אומר דברים, שלף את הארנק מכיסו והוציא מתוך ערמת השטרות שטר של 200 ש"ח ואמר לי: "קח את זה על החשבון, בעזרת ה' את השאר אני ישלם לך בהדרגות..." מכיון שמקובלני מבית אבי אבא שכאשר נותנים לך תיקה, אז לקחת! אך תמהתי לעצמי מה הביא אותו ברגעים יפים אלו לשלם לי, האם זו רוח קדושה וטהרה המפעפת בקרבו שגרמה לו להרהורי תשובה, או שמא נקיפות מצפון שברגע זה בקעו להם למודע ובאו לידי ביטוי?

מסתבר שיש עוד אופציה... הוא פתח את פיו, ובקול בוכים סיפר לי שיהמצב בבית על הפנים" (כלשונו), "אשתי מוציאה אותי מדעתי ואני לי רגע של מנוחה מאז שהתחתנתי..."

כמובן ששוחחנו בארוכה ונתתי לו נקודות כדי להתחיל לעבוד כדי לשפר את המצב העגום, אך כולנו מבינים שהדבר היחיד שגרם לו להתחיל לשלם, זה רק משום שהוא חשב שאני יכול לעזור לו... ועל נושא זה ברצוני לשוחח במאמר זה על פי פרשתנו וחומשנו החדש והנפלא

ידעת

למי אין שאלות?

(מתומלל)

לפני מספר שנים התראיינה ברדיו אישה ששיכלה את שני בניה ל"א", בשרפה שפרצה בסוכתם בעיצומו של חג הסוכות. המגיש, התעניין לשלומה ולשלום בני המשפחה הנותרים, ובסוף הראיון הוא שואל: "את הרי אישה דתייה, הבנים שלך נספו בסוכה, הם רצו לקיים מצווה. אולי יש דבר מה שאת רוצה לומר להקב"ה?" השתררה שתיקה, ואני כמאזין כעסתי מאוד, איך הוא לא מתבייש? ככה מדברים עם אם שכולה? למה אתה מנסה לפגוע באמונה שלה? למה אתה מנפץ לה את הלב שבין כה וכה שבור לרסיסים? אלא שאז היא אספה את שארית כוחותיה, וענתה לו במילים הללו ממש: "כן, יש לי הרבה מה לומר להקב"ה, אלא שאני לא ממש בטוחה שתבין" המגיש נפרד ממנה במהירות,

והשיחה הסתיימה. האם היא התכוונה לפגוע בו? ממש לא. אם הייתם שומעים אותה הייתם מסכימים איתי, היא באמת חשבה שהוא לא יבין. השאלה היא רק למה הוא לא יבין? איך היא ידעה שהוא לא יבין? ובמה תלויה ההבנה, שמי שחסר אותה לא יבין? התשובה לכך מופיעה בפרשת יחי, אחרי פטירת יעקב אבינו האחים חוששים שיוסף יפרע מהם על מכירתו, הם פונים אליו בשם יעקב ואומרים לו: **"אֲבִיךָ צִוָּה לְפָנֶי מוֹתוֹ לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּ לְיוֹסֵף אָנָּה שֶׁאֵלֶּם נָא פִּשַׁע אַחֲדֵי וְחַטָּאתָם כִּי רָעָה גְּמֹלוֹ"**, וכששמע זאת יוסף הוא בכה שנה: **וַיִּבֶךְ יוֹסֵף בְּדַבְרָם אֵלָיו**, וצריך להבין מדוע? זה שהאחים מבקשים רחמים, זה הגיוני לגמרי. השאלה היא למה יוסף בוכה כשהוא שומע את הבקשה שלהם? ועל כך חז"ל משיבים את תשובה סתומה וחתומה לא פחות: "מפני החשד". מסתבר, שמאחורי הבקשה של האחים מסתתר משהו יסודי, המלמד על הלך המחשבה של האדם המאמין, ויוסף מבין שאם האחים חוששים שאחרי מות יעקב הוא יפרע מהם, זה רק מפני

שהם לא בטוחים באמונתו השלמה. יוסף יודע שמי שמאמין במציאות ה' בטובו ובהשגחתו הפרטית, לא נוקם ולא נותר. שהרי אם הבורא מצוי ומשגיח הרי שהכל מאתו, ואם הוא נמכר למצרים זה בהשגחת השם, ולטובה. ואם בכל זאת הם חוששים מפניו, זה רק מפני שהם חושבים, שהוא רואה במכירה דבר רע. וזה הפירוש של 'מפני החשד'. יוסף בכה מפני שהאחים חושדים בו, שאמונתו לא שלמה. לכן כשהוא משיב להם לבקשתם, הוא לא מתייחס לבקשה עצמה, אלא למקור שלה הוא אומר להם: **אֵל תִּירָאוּ כִּי הַתַּחַת אֲלֹהִים אֲנִי** ועל כך כותב רבינו בחיי: "אין לכם לירא מפני, כי ירא אלוקים אני, משועבד אליו ותחת עבודתו". יוסף מסביר יסוד לדורות, שמי שמשועבד לה' יתברך ולהשגחתו, מטיב גם לאלה שיתכוונו לעשות לו רע. הוא מלמד שמי שמציאות ה' ברורה לו, ושטובו של הבורא ברור לו, ומי שהשגחתו של הקב"ה בהירה לו, בטוח שכל מה שבא עליו הוא לטובה. ואם כך למה שיבקש להרע להם? זו בדיוק הסיבה שהאישה

מאת הרב אהרן לוי שליט"א מרצה בכיר בארגון "ערכים"

אמרה למראיין שהוא לא יבין. היא הבינה, שמי שמאמין במציאות ה' וטובו ובהשגחתו, לא שואל מה יש לך לומר להקב"ה, ואם בכל זאת הוא שואל הוא מוכיח שהוא לא מאמין ביסודות האלה, ואם הוא לא מאמין, הוא גם לא יבין. היא הסבירה לו עיקרון פשוט: **למאמין אין שאלות על הבורא ולכופר אין בורא לשאול עליו שאלות**, יוסף מלמד אותנו שאם מתעוררות בנו שאלות על הנהגת ה' בעולם, במקום לחפש תשובות צריך לשוב ליסודות האמונה, לחדד אותם. את מציאות ה', את טובו והשגחתו הפרטית. ועוד נקודה לסיים. השבוע, השתתפתי באזכרה לזכרה של לווה אליזה און ושלושת בניה ע"ה, באזכרה השתתפו רבנים גדולים וחזיקו את האמונה שלנו. בסיום האזכרה עלה אביה הרב אברהם חמרא שליט"א אל הבמה והוכיח לכולנו שהדרשות לא היו מכוונות אליו. הוא לא דרש כדרכו, אלא הוא אמר משפט קצר: **שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד, מקבל הכל באהבה**: וירד מהבמה. שבת שלום!

עשה לך רב

שו"ת ממו"ר הגאון
הרב חיים רבי שליט"א

■ שלום כבוד הרב, האם צריך לאגור אוכל ומוצרים וכדו' למה שאומרים שיש מלחמה בעולם בקרוב ולא יהיה חשמל מים ואוכל, והיא מלחמה שלפני הגאולה?

אם זה נתון הרגשה טובה, זה מרגיע את המשפחה בעבודת ה', אז מותר לעשות כן, אבל לא להגזים. להתחזק עוד יותר בתורה ומצוות, ולהכין קצת אוכל למי שדואג וזה מצוין. והמדקדקים לא מבינים כלל, ואומרים לעצמם הכל מהשמיים לטובה, והוא בשמים מכין את המלחמה, והעיקר להרבות תורה ויראת שמים.

■ שלום כבוד הרב, מה הרב אומר בענין מה שמפרסמים שיש כוכב שצריך לעבור דרך כדור הארץ והוא סימן למשיח, וכן צפון קוריאה וטראמפ, וכן עוד הרבה סימנים?

אני לא מבין בזה, בשביל מה לך להיות סקרן? כלל גדול בחיים, מה שגדולי ישראל וחכמי התורה שליט"א לא אומרים, זה שקר, והעיקר לפחד מעבירות בלבד. וכידוע המפחד מכוכבים ומזלות ומלחמות וכו' וכו' עובר בלאו מן התורה של: "לא תירא מהם".

■ האם מותר לקנות מחנות אוכל בהכשר הרבנות? כגון סופגניות רבנות וכדומה? והאם זה לכתחילה?

כן, רק לבדוק אם זה אמת, שמגיע משגיח ומנפה את הקמח, ומפריש חלה, וכמובן מדליק את האש כדי להנצל מבישולי גויים. וזה מצוין. ועיין ביצע אומר חלק ט' יורה דעה סימן ז.

■ כתוב איזהו עשיר השמח בחלקו, אם כך למה לאשה להתפלל להתחתן?

בעל ואשתו זה חלק אחד. אדם בלי אשה זה פלגא דגופא. חצי גוף. וביחד זה גוף שלם.

תדע, בהריגה אין כאן צער בעלי חיים, כי הם מתים. ולא סובלים יסורים, וזה מצוין. והלואי שנתחזק באהבת ישראל בשלמות שלא לצער כלל אף יהודי וגם לא ברמז קל חס ושלום.

■ רצינו לשאול אילו שירים נכון וראוי להשמיע לתינוקות וילדים? ומה דעת הרב לגבי שירי הילדים המקובלים כיום?

שירי קודש בלבד זה מצוין, שירי רגש נפלא מאד. היעקר חסידי או מזרחי וכיוצא בזה. ושהכל יהיה על טהרת הקודש. שירי ילדים ששומעים היום. אם המילים תורניים ומחזקים. זה מצוין.

■ לכבוד הרב שלום, ראיתי בספר 'יאמר משה' שכתב להקל להתקלח בשבת במים פושרים מעיקר הדין. מה דעת הרב בנושא?

שמעתי על כך. וגם זה סברא של ספר האשכול עד כמה שזכור לי שעשו מדבריו ספק ספיקא. ועיין איש מצליח על המשנה ברורה בסיומן שכו סעיף קטן ז. שהביא את מרן זיע"א בכ"ד. ויגדיל תורה ויאדיר. למעשה סומכים על זה בצורך גדול כמו מעוברת שסובלת, או בליל טבילה וכיוצא בזה.

■ שלום כבוד הרב! רצינו לשאול האם מותר לשקר להורים לגבי שיעור תורה אם הם לא מסכימים ללכת?

מותר, ולכן אין כאן דין שקר. אלא זה נקרא לשנות מפני השלום. ויש לעשות כן בחכמה. וכן לעשות הרבה כבוד להורים היקרים. וכאשר יראו כיצד מכח התורה והיהדות. הם זוכים להרבה כבוד והרבה נחת רוח, אז כבר הם מעצמם יסכימו לשלוח את כולם לשיעור תורה.

כשהם נשואים והם שמחים הם נקראים עשירים בחלק שלהם.

■ לכבוד הרב היקר, כל כך הרבה בנים של רבנים גדולים ונערים חרדים שמתבגרים חוזרים בשאלה, זה כל כך מצער אותי שכשאני רואה אותם יש לי חלישות הדעת ואני אומרת לעצמי מה הסיכוי שהילדים שלי לא יפלו גם ככה. השאלה שלי איך אפשר באמת לשמור על הילדים שלנו שיהיו אוהבי תורה באמת ולא יתפתו לעולם שבחוץ?

א. צריך להתפלל במסירות על הילדים ובעיקר בעמידה בברכת אתה חונן ובברכת השיבנו אבינו לתורתך. ולכוון שיזכו הילדים לאהבת התורה ויראת שמים תמיד. ב. להראות לילדים דוגמא אישית של תורה ויראה וזה העיקר. וזה שווה מליונים. ג. לבדוק במסגרת שלהם. מי החברים. על מה מדברים. ולבדוק שגם לחברים אין טלפון. אחרת זה חברים לא טובים. ד. לתת לילדים הרבה הרבה חום ואהבה. מלה טובה ומלות חיבה, ולה' הישועה.

■ האם מותר להרוג סתם חרקים קטנים, יתושים, נמלים וכו', הנמצאים בחוץ ולא מפריעים?

מה שלא מפריע בכלל, לדעת האר"י ז"ל זיע"א יש ענין שלא להורגם. למעשה, תמיד כשמכוון לישב הדעת ולשקט נפשי, זה נקרא לצורך ומותר להורגם.

אדם שאין לו שעה אחת משלו (בשבילו), אינו אדם (ר' נחמן מברסלב)

אל תהיה מתוק, פן יבלעוך... (ר' יונה)

אין צורך לשנות את כל הים כדי לגלות שהוא מלוח... (ר' יונה)

אם אדם איבד את נאמנותו, אין לו מה לאבד יותר (צמח צדיק)

שו"ת בדיני ממונות
הגאון הרב
גאון כהן שליט"א
ראש בית המדרש
ביצע אומר בני ברק

דין ודברים

אני שוכר דירה ב- 2500 ש"ח, והחווה שלי הוא בעל פה, וכעת באמצע השנה המשכיר רוצה העלות לי את השכירות ל- 3000 ש"ח, מה הדין?

אם אין ביניהם חוזה בכתב הרי שאין למשכיר ולשוכר התחייבות הדדית, ולכן מצד הדין הבעלים של הדירה יכול להודיע לשוכר שתוך שלושים יום יפנה את הדירה, וממילא הוא יכול להתנות שאם רוצה להישאר ישלם יותר.

בשאלה הנ"ל, מה הדין אם השוכר רוצה לעזוב באמצע השנה לדירה אחרת?

בגמרא מובא שלא ניתן להוציא את השוכר או שהשוכר יצא ללא הסכמת המשכיר בזמנים מסויימים בשנה, כיוון שלא

יכול למצוא דירה או שוכר אחר, ובזמננו הדברים השתנו, וכמדומני שמנהג העולם הודיע שלוש יום קודם. ולכן יברר היטיב אם נכון הדבר שהמנהג הודיע שלוש יום קודם וכך ינהגו.

אדם שגר בבניין משותף, האם יכול לפתוח גמ"ח בביתו, או שחייב לקבל רשות מאשר דיירי הבניין?

בש"ע נפסק שאסור לדייר בבניין משותף לפתוח חנות או גן וכדומה מפני שמרבה את הנכנסים היוצאים מהבניין, והדבר יכול להפריע לשאר השכנים, ורק לצורך לימוד תורה מותר, משום שכולם מצווים להגדיל תורה ולהאדירה, ולכן אם זה גמ"ח שלא קשור ללימוד התורה חייב את הסכמת כל השכנים שבבניין.

מאת גדול מזכי הרבים
הגאון הרב זמיר כהן שליט"א
ראש ארגון הידידות

תורה ומדע

אתם שואלים, הרב עונה.

כבוד הרב, רק אתה יכול לעזור לי בזה, ידוע שהמוח שלנו מושפע מכל מיני דברים חיצוניים, ואף חומרים מסויימים משפיעים על כושר השיפוט ויושר המחשבה (כגון LSD ושאר סמים). שאלתי היא: הוכיחו לי למעלה מכל ספק שהתורה אמת, ואין לי ברירה אלא לקיים אותה, אך אני רוצה להיות בטוח שלא מדובר בתעוועי דמיון. תודה רבה.

תשובה: כיצד אנחנו יודעים שחומרים מסויימים משבשים את 'כושר השיפוט ויושר המחשבה' כלשונו המצויינת? אולי דווקא מהזיות הן 'כושר השיפוט ויושר המחשבה'? אולם התשובה פשוטה. אנו מנהלים את חיינו על פי אמת שמוכיחה את עצמה שוב ושוב. כגון: לאחר שאוכלים לא רעבים. כשמדליקים מזגן ביום קר, נעשה חם בחדר. וכן על זה הדרך. אולם אדם שבלע כדור המכיל חומר מסויים ומעתה אינו חש ברע על

אף שלא אכל כמה ימים, או מרגיש חום עצום על אף שהוא עומד בשלג כשהוא לבוש בחולצת קיץ, ברור לנו מהי המציאות ומהו הדמיון. שהרי זה קבוע המוכח שב ושוב, וממילא הוא המציאות, ואילו זה זמני המשתנה למצב אחר עם חלוף השפעת הכדור, וממילא אינו אלא דמיון. כל לומד תורה חש בשכלו הישר והצלול שמדובר באמת יציבה ומחולטת שאינה משתנה ואינה מתחלפת, הן מצד האמת הברורה הבוקעת מתוך דברי התורה, והן מצד המציאות היום יומית המוכיחה שמדובר ב"הוראות יצרן" המכיר ויודע היטב מהו המינון הנכון לשימוש מהנה ותועלתית בכל ענייני העולם, וכפי שהדבר בא לידי ביטוי בכל מצוות התורה. לכן עצתי לך לקיים את התורה לא משום ש"אין לי ברירה אלא לקיים אותה", כלשון השאלה, אלא מתוך אהבה ושמחה, ככל רוכש מוצר יוקרתי מקורי הישר מהיצרן, שמקיים בדקדוק ובאהבה את הוראות היצרן, משום שידוע הוא כי רק בכך יפיק את מירב ומיטב התועלת וההנאה מיצירת הפאר שבידו. בהצלחה.

עניין של השקפה

מאת הרב משה רבי שליט"א

להזמנת הרב להרצאה ניתן להתקשר 03-6099997

פתחנו עוד 6 סניפים ברחבי הארץ, הפכנו לרשת, ממוגנת, מוצלחת ומוכרת. עברו שנתיים, ביתנים, העסק של אחי, צנח. הוא נתפס ברשויות מס ההכנסה על הוצאות חשבונות מזויפות מטעמו, פיקטיביות, בלע"ז. אחי היה מסובך מאוד. ככל שהצלחתי ואחי נפל, הרגשתי רע. אפילו התגעגעתי אליו, לתקופות שהיינו יחד. ואז, שמועות הגיעו לאוזניי שאחי רוצה למכור את העסק, ואני שידעתי שהוא לא ירצה למכור לי אותו, שלחתי חבר שיקנה אותו, כי רק אני ידעתי כמה השקענו בו. חברי הטוב, קבע פגישה עם אחי, לקנות ממנו את בית הדפוס. הפגישה הייתה גינוחה, אחי הסכים לו שהוא בחובות כבדים וסובך עם הרשויות, והוא רוצה להתפטר מהעסק הזה, חברי הציע סכום הגיוני, וקבעו בניהם זיכרון דברים, עד למפגש עם ה"עו"ד המקובל על שניהם. הקלות הזאת שהעסק נמכר, הייתה חלק קשה עבורי. אבל כמצליח בכלכלת עצמי, הבנתי את הקושי של אח שלי. האמת, הכי הרבה ריחמתי עליו, הרי בתקופה שניהלנו יחד את הדפוס היה לו שפע, והוא ידע זאת, אבל משהו אחר העסיק אותו, מה יש לי, במה אני מצליח, ועוד מחשבות של דם רע שעד היום אם תשאלו אותי, אני לא מבין מהיכן באו.

העסק נמכר לי על שם חברי הטוב שהיה עובד שלי בבית הדפוס. אחי ביתנים מנסה לקום. בוקר אחד, מספר לי חבר שאחי פתח חנות נעליים שתי חנויות ממני. כאן הכל היה ברור לי, אחי מחקה אותי, ולא מפסיק לעקוב אחר הצלחתי. וכך היה. אותם נעליים שאני מביא מחברות מקוריות בחו"ל, הביא אחי כמותם רק של זיוף ברבע מחיר מסין. אכן, הוא הצליח לבלבל את הציבור לזמן מה, הרגשתי ירידה במכירות באותו הסניף שלי. אבל למדתי, לא להיבהל, ולא להוריד מחירים בגלל זה, כי הציבור חוזר לדברים טובים, והזול עולה יקר.

מסר של 'חוסר אמון' על התנהלותי בעסק כשהוא לא נמצא. אבל אני עדכנתי אותו בכל דבר שהתרחש, לא רציתי להגיע לחיכוכים חלילה. למרות שהרגשתי שיש מתח באוויר, הבלגתי למען השלום. כשקניתי רכב חדש ויוקרתי, הבן של אחי, אמר לבן שלי: "או הרכב גם שלנו, כי זה מהכסף של העסק, בכוף?" וכן עוד מילים שאימתו את האווירה, שאחי עוקב אחריי, כמו חוקר פרטי שעוקב אחר סרבן גט במקסיקו סיטי. הלכלוך היה בשיאו מה שהוביל להסלמה בינינו ובין שני המשפחות שהביא לפירוק המשפחה המאוחדת. כמה שהתאמצתי שלא להגיע למצב ביש שזכה, הרגשתי שאחי לא בוחל בשום אפשרות, שדווקא זה יקרה, הפירוד והנתק. הייתי הולך לכותל ובוכה, איך זה קורה? האם זה אח שלי האהוב שאתו גדלתי? איך כסף יכול לגרום לפירוד בנינו? ואז החלטתי לעשות משהו.

יום אחרי בבוקר מיד כשהגעתי לעסק, ביקשתי מאחי לצאת יחד, לשתות קפה. לא יכולתי להתאפק, הבטתי באחי שאני כל כך אוהב, ושאלתי: "אתה עדיין אוהב אותי?" ופרצתי בבכי. חיכיתי לאיזה חיבוק ממנו, אבל זה לא קרה הרגשתי שהוא מוסט ומתוסכל. זימתי חיבוק מצדי, חיבקתי אותו ואמרתי לו: "אחי יקר, אני נפרד ממך בעניין העסק, אבל לא מעניין האחוה שיש בינינו". הנחתי את המפתחות בידו. משם חזרתי לעסק להיפרד מהעובדים, נטלתי את הפציי, ומיחרתי לביתי. ידעתי שאני הולך לעבור ניסיונות פרנסה לא פשוטים, אבל למען השלום, לא עניין אותי כלום. עברה עליי שנה קשה מיום הפרידה מהעסק, אבל המטרה הייתה ברורה: להחזיר אליי את אחי. והאמת? לא הצלחתי, הניכור היה בעיני אחי ברור מאוד, זה היה שיטתי מבחינתו, ולא לשלום. שנה אחריי בס"ה, נכנסתי שותף למסחר בנעליים. תוך חצי שנה, הייתה לי הצלחה מסחררת. עם הזמן

כשאח נגד אח המנצח תמיד מפסיד

אני יוסי (54) אב לשישה, סבא ל 11 נכדים. הסיפור שלי החל לפני 10 שנים. אבי ז"ל, היה בעל בית דפוס גדול בירושלים. אנו ארבעה אחים, שעם הזמן נכנסנו לעבוד יחד עם אבא על פי בקשתו אחרי פטירת אמנו ז"ל. הכל דפק כמו שעון. ההזמנות היו על בסיס יומי, הצלחה אדירה והתקדמות עם הטכנולוגיה שהתחדשה בכל עת והציבה אותנו בקידמה ממש. אבא ז"ל היה צריך אותנו, הצעירים יותר. אנחנו הצלחנו להניף את העסק מבחינה טכנולוגית, בפרט. היינו משפחה מאוד מאוחדת, בקשר טוב ואהבה ואחוה בנינו. אבי ז"ל היה מקפיד שנצא יחד כל המשפחה לטיולים, היינו מרגישים חסרים אחד ללא השני, זה היה משהו מיוחד, משהו שלא מצוי אצל רוב העולם. עד שהדבר הנורא מכל קרה, הדבר ששינה את כל חיינו:

אבא שלי נפטר.

מותו של אבי ז"ל היה פתאומי, בגיל 70 היה במוותו אחי הקטנים יותר, באזור גיל 30 או, ביקשו לאחר חודשיים ממות אבינו ז"ל, לצאת מהעסק. היה להם קושי גדול להמשיך ולעבוד שם בלעדיו. מי שנשארו בכל האימפריה הזאת, זה אני ואחי הגדול ממני, אמנון (בדוי). החלטנו שאנו חייבים להמשיך לכבוד אבא ז"ל, למנף את העסק. אבל לאחרי 6 שנים של הצלחה משגשגת שהייתה לנו, התחילו הבעיות. אחי שהיה גדול ממני 33 שנים, התחיל לשאול אותי המון שאלות על ההכנסות, והאם אני לא מרגיש שהעסק לא מתפקד? ואיך זה שפעם ההכנסות היו אחרת? ואני שהייתי מכבוד מאוד, הייתי מרגיעו ככל האפשר. אבל הוא היה ממשך להתעכב על פרטים קטנים, שאט אט היו נותנים לי להבין, שהוא לא מאמין בשותפות של העסק שלנו. אפילו הרגשתי, ששאלותיו היו מעבירות לי

מלתא ובדיחותא

מלתא

כסף אינו מוזק לבטוח בה"

כי הבטוח בה' לא ימנעהו רוב הממון מבטוח בה', מפני שאינו סומך על הממון, והוא בעיניו כפיקדון אשר בוראו צווה להשתמש בו באופנים מסוימים ובעניינים מיוחדים ובזמן אשר קבע הבורא. וגם אם יישאר אצלו לאורך זמן:

- לא יבעט בעבורו, ולא יחטא.
 - ולא יחפש לקבל טובות הנאה ממי שנתן לו ממון, כגון צדקה וכד'.
 - ולא יבקש בעבור נתינתו שיכבדוהו ויתנו לו הודאה ושבח.
 - אלא הוא מודה לבוראו יתברך אשר שמהו סיבה לטובתו.
 - ואם יאבד הממון ממנו, לא ידאג ולא יאבל לחסרונו, אך הוא מודה לאלוהיו בקחתו פיקדונו מאתו, כאשר הודה בנתינתו לו, וישמח בחלקו. ואיננו מבקש היזק וזולתו ולא יחמוד אדם בממונו.
- כמו שנאמר החכם (משלי י"ג) צדיק אוכל לשובע נפשו:

בדיחותא

ערבי שעמד לעבור ניתוח שכב על מיטת הניתוחים. ניגש אליו הרופא ואמר, "עכשיו אנחנו נעשה לך הרדמה מקומית."
"לא מוכן שתחסכו עלי!", צעק הערבי בתגובה, "אני דורש הרדמה תוצרת חוץ!!!"

בחור אמר לארוסתו אחרי החתונה אני אעשה בשבילך הכל, מ-א ועד ש-!!
ואת תעשי רק את ת' תנקי, תבשלי, תכבסי, תתקני, תביאי, תיקחי, תחזירי

שקרן אחד פוגש את חברו השקרן ומספר לו: "אתמול שחיתי עד קפריסין וחזרתי באותו יום."
עונה לו החבר השקרן: "כן, אני יודע, ראיתי אותך..."

המשך מעמוד 1 (הרב דוד פריוף)

ישראל. ולא זו בלבד אלא שהוא מציע לבחור שרי אלפים וכו' על פי קריטריונים שהמכנה משותף והמפליא בין כולם הוא: **שיהיו ללא חיסרון ועם הרבה רצון להשפיע**, ודו"ק.

ואם נבית כמה פסוקים קדימה, נגלה שמד אחרי הרצון להשפיע שהפנין יתרו, מגיע 'מתן תורה', אולי כדי לרמוז לנו **שכדי לזכות לקבלת התורה באמת, אנו צריכים לעסוק 'בהשפעה' ולא 'קבלה'**

ואחתום במשל ששמעתי מאחד מגדולי המקובלים (האמתיים) **הגאון הרב משה אפרת שליט"א** (ראש כולל יביע אומר) שחיבר פירוש נפלא על חכמת הקבלה ע"פ בעל הסולם שנקרא **'הסולם להיכל המלך'**, שיתן לנו כלים כדי להתחיל לעבוד, ואף יבהיר שחלילה לנו מלהניח כלי הקבלה ולעסוק רק בהשפעה, שהרי אין העדר ברוחניות, וכל מה שברא הבורא ית' בעולמו יש בו צורך הכרחי לקיום ומטרת

שבת שלום ומבורך

אור החיים הקדוש

"וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא, ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אדם" (שמות פרק א, פס' 1, 2)

שואל רבנו הקדוש מדוע חוזר הפסוק ומספר על מיתת יוסף, והרי כבר נאמר בסוף פרשת ויחי וימת יוסף וכו'? ומפרש רבנו שפסוק זה והפסוק הבא אחריו, באו להודיע את סדר השתלשלות השיעבוד, והיה מחולק ל ד' חלקים, א - מיתת יוסף, שכל עוד שהיה יוסף חי היו ישראל מעולים יותר מהמצריים, והמצריים

היו מכבדים אותם ביותר, אך שמת יוסף נעשו שווים בעיני המצריים. ב - מיתת אחרון השבטים, אז נעשו נבזים בעיניהם אך עדיין לא היו משתעבדים בהם. ג - מיתת כל הדור ההוא, כיוון שהדור ההוא היו חכמים יותר מהמצרים ולא היו מתפתים ל -"פה רך" שכך התחיל השיעבוד. ד - ובני ישראל פרו וכו', אז קמה הסיבה לרצון לשעבדם, שהרגישו עצמם מאוימים. ולכן גם יש סיבה לשעבד את בני ישראל, וגם אין מה שימנע מחמת שמתו כנ"ל.

עד כמה זה גרוע באמת?

אדם חזר מבית החולים, אחרי שביקר את חמותו.

"תגיד מה שלום אימא שלי?" שאלה האישה המודאגת.

"נראה לי, שבתוך יום יומיים היא משתחררת מבית החולים, ולא רק זה, אלא שהיא באה, כנראה, לגור אצלנו למשך עשרים השנים הבאות."

"איך זה ייתכן?" תמזהה האישה, "יהרי רק לפני יומיים נתנו לה הרופאים כמה ימים לחיות. איך הכול השתנה פתאום?"

"אין לי מושג", ענה הבעל, "אבל כשיצאתי מחדרה של אמך, הרופא אמר לי 'חביבי, תצפה לגרוע מכל'."

מן הסתם, הוא לא היה זוכה באליפות העולם בסימפוטיות, הבעל הזה... בואו לא נאבד פרופורציות. יש לזכור,

המשך מעמוד 3 (הרב משה רבי)

ומהכלא, הוא חזר לביתו, כפוף, אבל, חפוי ראש, מחוסר עבודה. את בית הדפוס שרכשתי החלטתי להציע לאחי דרך אותו חבר, שינהל אותו והפעם כשכיר ולא כשותף, וכך היה. הוא ניהל את בית הדפוס, והצבע חזר לו לפנים. ואני באתי להגשים את חלומי: **לחדש את הקשר עמו**. יום אחד הפתעתי אותו, ונכנסתי לבית הדפוס שלי. אחי קפץ לעברי ופרץ בבכי, החיבוק הפעם היה אמיתי מצדו, שנינו בכינו כל כך. הקשר חזר, ורק אז הרגשתי, **המנצח הגדול**. למדתי מכך, שתמיד אבל תמיד, בין אחים, מי שמנצח הוא המפסיד הגדול, ובמקרים כאלו, הכל תלוי לא רק בצד השני, אלא גם בצד שלי. כי כשרוצים שלום ודבקים בו, מרגישים את זה, וזה עובד.

וכך היה. וכך פתח על יד עוד סניפים שלי וזה חזר על עצמו. בינתיים החוק בא לגבות את חובו, ואחי הושלך לכלא עקב זיוף החשבונות. חנויותיו נסגרו, וחלקם הופקעו לצורך נושים. גם הרכב שקנה ממש כמו שלי, נלקח ממנו. אשתו וילדיו לא יצאו מהבית מרוב בושה, אבל רק אלתי הקפידו לשרר עסקים כרגיל. עברו זה היה קושי גדול ולא ניצחון, לראות את משפחתו של אחי לא שורדת ומתפרקת. בכל זמן שהותו בכלא הייתי מידי חודש לוקח בלוק דולרים מהכספת שלי, ומעביר למשפחתו דרך חבר, ומקפיד שיגיד להם "אבא שלח לכם" בכדי לשמור על כבודם. מצבם היה קשה, אבל הצלחתי להרים אותם **מיחבלוק החודשי הירוק** שהייתי שולח. שנתיים לאחר יציאתו

תודתנו נתונה לעו"ד הדגול מר משה קייקוב הי"ו הנותן את שירותיו המקצועיים לטובת העמותה בהתנדבות מלאה שלא על מנת לקבל פרס. משום אמינותו ומקצועיותו מערכת העלון חפצים להיטיב עם הקוראים היקרים ולמסור את פרטיו על מנת שהצריכים את שרות התמחותו יהנו משירות אדיב ואמין ומקצועי: העו"ד הדגול (LL.B, LL.M) מתמחה ב: משפט אזרחי ומסחרי | חוזים, דירות ומקרקעין | דיני עבודה | הסכמי ממון/גירושים רח"ל | ירושות וצוואות הוצאה לפועל ובנקאות **שד' אליהו סעדון 126 אור יהודה | טל: 073-7400070 | נייד: 050-6613987**

להצלחת: אשר בן מרלן ורעייתו (כהן) | יואב בן ראומה | אוראל בן אירית (כהן) **לע"ב:** אלימלך בן שפרה (פנחס) | רובי בן חיים שלמה.

לקבלת העלון במייל לשלוח בקשה ל- tiferetnoy@gmail.com | העלון מחולק על דעת שלא יקראו בו בזמן התפילה וקריאת התורה | טעון גניזה